

לתנועות וזעזועות: טגא, 054-6868199

העלון מוקדש לעילוי נשמת:
בנימין בן סולי ז"ל, חביב בן סולי ז"ל,
בתיא בת סולי ז"ל, גבריאל בן מורוור ז"ל,
מיכאל בן מורוור ז"ל, רחמים בן מורוור
ז"ל, יחזקאל בן יהודית ז"ל, דבורה בת
טובה ז"ל, ישראל בן חנה ז"ל, דבורה בת
מרים ז"ל.

לקבלת העלון במייל – לשלוח
הודעה ל: sagif_@walla.co.il

שַׁבַּת שְׁלוֹם

בס"ד עלון מס' 98 לשבת 7.6.2013 – תשע"ג סיוון כ"ט

זה השער לה' עדיקים יבוא בו

קִרְחָה

ויקח קרח (טז,א)

קִרְחָה באמת היה איש אשכולות והיה ראוי להיות מנהיג בישראל, ומפני מה הפסיד? "ויקח קרח" – מפני שלקח לעצמו, ולא המתין שתגיע שעתו ויבחרו בו למנהיג ולנשיא, אלא דחק את השעה ורצה להמליך את עצמו ע"י מחלוקות ומריבות, לפיכך "ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם" (טז,לב) – מידה כנגד מידה, אם לא היה להם סבלנות לחכות עד שתגיע שעתם, אף האדמה לא חיכתה לשעתם עד שישבו אליה, אלא "ויירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה" (טז,לג) (הרה"ק רש"ב מפרשיסחא זיע"א).

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי (טז,א)

מבאר רש"י מדוע הפסוק לא המשיך "בן יעקב" ומתרחץ: לפי שביקש יעקב רחמים על עצמו שלא ייזכר שמו במחלוקת. שנאמר (בראשית מט,ו) "בקהלם אל תחד כבדי". מספרים כי פעם אחת באו שני אנשים לדין תורה לפני הגאון רבי אליהו קלצקין זצ"ל רבה של לובלין. פתח אחד מבעלי הדין וסיפר לרב כי בעל ייחוס גדול הוא... כאשר שמע הרב את דבריו פתח ואמר: רש"י מבאר בתחילת פרשת קורח שיעקב אבינו ביקש רחמים על עצמו שלא ייזכר שמו במחלוקת. שאל הרב: וכי איזה רחמים יש כאן? אדרבה – להיפך, הרי מבחינת הרחמים היה על יעקב להזכיר את עצמו כדי שתהא זכותו מגנה על בניו וצאצאיו? אלא, תירץ הרב: ודאי מידת הרחמים היא! משום שאדם הבא ממשפחה כה חשובה, ובכל זאת מתנהג שלא בדרך הישר עונשו גדול יותר... (ראיה לפירוש זה: באמצע התוכחה בפרשת בחוקותי נאמר (ויקרא כו,מב): "וְזַכַּרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר". שואל המגיד מדובנא זצ"ל מדוע מופיע פסוק זה באמצע התוכחה? וביאר שגם פסוק זה הוא חלק מהתוכחה לבני ישראל. איך יכולים בני ישראל לחטוא כאשר הם באים מזרעו של יעקב? ולא רק בניו של יעקב הם, אלא גם נכדי אביו יצחק ונכדי הסבא אברהם! שושלת כה מפוארת ובכל זאת חטאו, על חטא כזה מגיע עונש כבד! ועל מחלוקתו של קורח ביקש יעקב רחמים שלא ייזכר שמו כדי שקורח לא יענש בעונש גדול וחמור מאוד).

בן לוי (טז,א)

מבאר רש"י מדוע הפסוק לא המשיך "בן יעקב" ומתרחץ: לפי שביקש יעקב רחמים על עצמו שלא ייזכר שמו במחלוקת. ורמזו בן לוי ראשי תיבות: יעקב ביקש ולכן לא נזכר.

עד כמה גדולה המחלוקת?

פעם, בעת שנשא 'החפץ חיים' שיחה בישיבתו, שאל על מה שכתוב אצל יעקב אבינו, כשברך את שמעון ולוי (בראשית מט,ו) אמר "בסדום אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי" ופירש רש"י: "בקהלם" – כשיקהיל קרח שהוא משבטו של לוי את כל העדה על משה ועל אהרן. "אל תחד כבדי" – אל יתייחד עמהם שמי, שנאמר "קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ולא נאמר בן יעקב. ושאל החפץ חיים: מדוע יעקב התפלל רק ששמו לא ייזכר באותה המחלוקת ולא התפלל שהמחלוקת כלל לא תפרוץ? ותירץ לו הגאון רבי משה לונדינסקי זצ"ל (ראש הישיבה): "כנראה שאפילו ליעקב אבינו לא היה הכח להתפלל שהמחלוקת כלל לא תפרוץ, שכן כה גדול כח המחלוקת עד שאפילו יעקב בתפלתו לא יכל לפעול שלא תהיה, לכן רק התפלל ששמו לא ייזכר שם". החפץ חיים ששמע את הדברים של רבי משה נהנה מהם מאד ואמר שאכן הם לאמיתתה של תורה. (עפ"י ח"ח חיינו ופעלו).

ישנם אנשים המתעברים על ריב לא להם. כאשר "מריחים" הם באש המחלוקת נחפזים ללבות את האש, אף בלי לדעת על מה ולמה נטושה המחלוקת. עליהם נאמר הפסוק (במשלי כו,יז): "מחזיק באזני כלב עבר מתעבר על ריב לא לו". ולכאורה תמוה: מדוע הזכיר הפסוק "אזני כלב" ולא חיה אחרת שנישכחה קשה משל כלב?

הדף טעון גניזה, נא לא לקרוא בשעת התפילה שאין זה עושה נחת רוח לבורא יתברך

פירש זאת יפה הגה"צ רבי בן ציון זצ"ל (אב"ד זכירנא): לפי שטבע הכלבים, כאשר שומעים הם כלב אחד נובח, כולם עוזרים על ידו ומתחילים לנבוח עמו אעפ"י שאינם יודעים את סיבת הנביחה, על מה ולמה, ועל מי הוא נובח. כך הוא המתעַבֵר על ריב לא לו, והוא אינו יודע סיבת הריב ועם מי הצדק [פעמים גם המריבים עצמם לא יודעים...], ובכל זאת מתערב, או-אז הריהו "מחזיק באזני כלב" – עושה מעשה כלב הרגיל להתעבר על ריב לא לו. (לוקט מעלון 'איש לרעהו' גיליון 778).

ויקח קרח (טז,א)

"ויקח קרח" – אומרים חז"ל (סנהדרין קט"ב): "שלקח מקח רע לעצמו". בס"ד נראה לרמוז מקח במילוי אותיות ממ קוף חית אותיות הפנימיות 'פיו מת', רמז בגלל המחלוקת שעשה בפיו, הוא נענש ו'מת' שנאמר (טז,ל): "ויִרְדוּ חַיִּים שְׂאֵלָה".

מובא בשם ה'מגלה עמוקות' שאהרון היה גלגול קיץ וקורח היה גם כן גלגול קיץ, רק שאהרון היה הטוב שבקיץ, וקורח היה הרע שבקיץ, וזהו שנאמר: שלקח (קורח) מקח רע לעצמו, דהיינו שכל החלק הרע שבקיץ לקח אותו לעצמו. (בניהו על התורה דף שצא).

ויקמו לפני משה (טז,ב)

לכאורה, נראה שהכתוב מדבר בשבחם של קרח ועדתו שקמו מפני משה, זאת אומרת שהם כבדו אותו. מדייק רבי יהושע מקוטנא מהפסוק ואומר שאל לנו לטעות ולחשוב שהכתוב מדבר בזכותם של קרח ועדתו אלא אדרבא זוהי גנותם, מזה שמדגיש הכתוב שקמו "לפני" משה, כלומר קמו מפניו רק כשהגיע לפניהם ממש. כיון שלפי ההלכה יש לעמוד מפני רב מרגע שהוא מגיע לפניו, אך אם הוא רבו המובהק, שלמד ממנו רוב תורתו, הדין הוא שצריך לעמוד מפניו מרגע שרואה אותו. ולכן קרח ועדתו, שלטענתם "כָּל הַעֲדָה כָּלָם קְדָשִׁים", קמו מפני משה, כמו מפני כל תלמיד חכם, רק כשהגיע לפניהם, ולא התייחסו אליו כאל רבם המובהק שצריך לעמוד מפניו כמלוא עיניו.

ומדוע תתנשאו על קהל ה' (טז,ג)

כתב רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל שכל מצוה שאדם חזק בה, דוקא בה מעלילים עליו לרעה, שהרי הכתוב מעיד על משה רבינו ע"ה (במדבר יב,ג): "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנִיו מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עָלָיו הָאֲדָמָה". ודוקא בדבר זה ביזה אותו קרח ואמר: "ומדוע תתנשאו על קהל ה'". (דוגמא נוספת לכך: ומי לנו כיוסף הצדיק שהוא נבחן במידת היסוד שנשמר מכל מראות והרהורים אסורים, ודוקא עליו העלילה אשת פוטיפר באומרה (בראשית לט,יד): "רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עֲבָרִי לְצַחֵק בָּנוּ בָּא אֵלַי לְשֹׁכֵב עִמִּי").

וישמע משה ויפל על פניו (טז,ד)

כתב "הרמב"ן" אהרן לא נפל על פניו כי במוסרו ובקדושתו לא ענה דבר בכל המחלוקת הזו. פעם באה קבוצת בחורים אל רבי הירש פאלי זצ"ל משגיח ישיבת חברון, וביקשה ממנו לחוות דעתו בנושא מסוים השנוי במחלוקת. נענה ר' הירש לעומתם במשל: האריה מלך החיות, שמע שהחיות מתלחשות אודותיו שמפיו נודף ריח רע, הוא כינס את החיות וביקש לשמוע מה בפיהם, נענתה הכבשה והשיבה אכן נכון הדבר שמפיך נודף ריח רע, מיד טרף אותה על רוב חוצפתה. קרא האריה לזאב ושאלו, האם נכונים הדברים? נזהר הזאב ואמר אהה, כזה ריח טוב נודף ממך... אמר האריה: זו סתם חנופה, קם עליו והרגו. הוסיף האריה ושאל את השועל, השיב השועל כמתנצל ואמר: אני מצונן ולא יכול להריח... אף אני, הפטיר ר' הירש ואמר, בענייני מחלוקת אני מצונן, איני מתערב כלל.

וישמע משה ויפל על פניו (טז,ד)

טעם נחמד לנפילת משה על פניו, במעמד קשה זה, כותב הגאון רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל בספרו "תפארת יהונתן": "נראה לפרש, דאיתא בגמרא מסכת נדרים (ז,ב): "כל מקום שנתנו חכמים עיניהם – או מיתה או עוני". והנה, משה רבינו רצה בתיקונם (של עדת קורח), אולי יתחרטו ויעשו תשובה. ואילו היה נותן בהם את עיניו, היה מכלה בהם. ולכך נאמר "ויפל על פניו".

וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפְלַע עַל פְּנֵיו (טז,ד)

בספר "משכנות יעקב" להגאון רבי יעקב בן נעים ז"ל מסלוניקי כתב: מדוע נפל משה על פניו, אפשר שכיון ששמע את דבריו של קרח, וראה את עזותו, נאסר לו לראות פניו, כמו שאמרו רז"ל במסכת מגילה (כח,א): "שאסור להסתכל בדמות אדם רשע".

וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפְלַע עַל פְּנֵיו. וַיְדַבֵּר אֶל קָרַח וְאֶל כָּל עֲדַתוֹ לֵאמֹר בְּקֶרֶב וַיֵּדַע ה' אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו (טז,ד-ה)

בס"ד נראה לרמוז: כאשר וַיִּשְׁמַע 'מֹשֶׁה' – כלומר כאשר האדם שומע את 'מֹשֶׁה' שהוא רמז לחכם, שמוכיח אותו על מעשיו, אז וַיִּפְלַע עַל פְּנֵיו – מהבושה. וַיְדַבֵּר אֶל 'קָרַח וְאֶל כָּל עֲדַתוֹ' – שהם רמז ליצר הרע וחיילותיו, לֵאמֹר 'בְּקֶרֶב' – שהוא רמז לעולם הבא, וַיֵּדַע ה' אֶת אֲשֶׁר לוֹ – הקב"ה יודע את כל אשר לאדם, כל מעשיו, בוחן כליות ולב, וְאֵת הַקְּדוֹשׁ – ואת כל מעשיו הקדושים שעשה במהלך חייו, התורה והמצוות, וְהַקְּרִיב אֵלָיו – וכל הפעמים שהקריב האדם מעצמו למען השם, בויתור על תאוות, ושינה.. וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ – יקריב אֵלָיו – מובא בספרים הקדושים, שאדם אשר זיכה את הרבים בחייו, נותנים לו רשות שמגיע לשמיים להוציא מגיהנום אנשים אשר הם משורש נשמתו ועל זה נאמר 'אֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ' – באנשים אשר הוא יבחר להוציא מגיהנום על מנת 'להקריב אֵלָיו' – לקרב אותם אליו, למקום מושבו בגן עדן.

וַיְדַבֵּר אֶל קָרַח וְאֶל כָּל עֲדַתוֹ לֵאמֹר בְּקֶרֶב וַיֵּדַע ה' אֶת אֲשֶׁר לוֹ (טז,ה)

הרב פנחס שפירא זצ"ל (מבאר בספר "אמרי פנחס"): על פי מה שכתוב בגמרא בברכות (יט,א) תלמיד חכם, שעבר עבירה בלילה, אל תהרהר אחריו ביום, שמא עשה תשובה. שואלת הגמרא. שמא? אלא, ודאי עשה תשובה. וקרח היה תלמיד חכם, כידוע. ולכך דחה אותו משה עד למחרת, כדי שבלילה יעשה תשובה. כתוב בזוהר הקדוש (פרשת קורח קעח,א): "שְׁבַכְלָ לִילָה וְלִילָה טָרַם יִשְׁכַּב וְטָרַם יִישָׁן, צָרִיף אָדָם לַעֲשׂוֹת חֲשׁוֹן מִמַּעֲשָׂיו שְׁעָשָׂה כָּל אוֹתוֹ יוֹם, וַיֵּשׁוּב מֵהֶם וַיִּבְקַשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים". יוצא מכן שאדם בלילה, עושה חשבון נפש כששוכב לישון ובכך חוזר בתשובה. אבל מאחר שקרח היה ער כל הלילה, והלך אצל ישראל לפתותם, לכך לא עשה תשובה.

וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו (טז,ה)

על שאלתו של רבי צדוק הכהן מלובלין שתמה, למה אין כל כהן מזרע הכהנים מברך בכל יום "שעשני כהן", כמו שישראל מברך "שלא עשני אשה"? השיב האדמו"ר רבי אברהם-מרדכי מגור: הנה במכילתא שנינו, כי לפני שחטאו בני ישראל בעגל היו כולם ראויין להיות כהנים, כמו שנאמר (שמות יט,ו): "וְאֵתֶם תִּהְיוּ לִי מִמְּלַכְתַּת כְּהָנִים", רק החטא גרם שהכהנים לבדם ייבחרו לגשת אל הקודש. נמצא אלמלי הכהן מברך "שעשני כהן", הריהו כמתכבד בקלון חברו... (ואפשר גם שלכאורה, הכהן מברך על כך כל יום בברכת "אשר קדשנו בקדושתו של אהרן").

וַיְדַבֵּר אֶל קָרַח וְאֶל כָּל עֲדַתוֹ לֵאמֹר בְּקֶרֶב וַיֵּדַע ה' אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו (טז,ה)

הויה אֵת אֲשֶׁר לוֹ – בס"ד סופי תיבות תורה – רמז משה זכות ה'תורה' של הקב"ה תעיד וידעו כולם את האמת. ועוד אפשר לרמוז על כך נאמר בפסוק (טז,כח): "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי ה' שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי לֹא מִלְבִּי – בְּזֹאת תִּדְעוּן" – הגמרא בעבודה זרה (ב,ב): "אין זאת אלא תורה" – שבזכות התורה תתגלה חרפתם של קורח ועדתו.

הַמַּעַט מִפֶּם כִּי הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' וּבִקְשֶׁתֶם גַּם פָּהָה (טז ט-י)

בספר "חזון יחזקאל" מסופר על רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל: פעם אחת בגמר השיעור בישיבת סלבודקא, פנה רבנו אל הבחורים ואמר: דעו לכם שאתם, לומדי התורה בלי שום עיסוקים אחרים, הנכם מזכי הרבים הגדולים ביותר בכלל ישראל. עליכם העולם עומד, אתם הנותנים את הבטחון לכלל ישראל, ודבר זה אמר משה רבנו לבני קרח: "רַב לָכֶם בְּנֵי לִוִּי", אתם בְּנֵי לִוִּי יש לכם הכי הרבה בכלל ישראל, "הַמַּעַט מִפֶּם כִּי הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו וְגו', למה זה "מַעַט מִפֶּם", למה אתם ממעיטים בעיני עצמכם את גודל מעלתכם, "וּבִקְשֶׁתֶם גַּם פָּהָה", ומחפשים אתם עוד משרות וכבודים ותפקידים ועסקנות. הלא עבודת ה' שלכם, בְּנֵי לִוִּי, היא גדולה יותר מכל התפקידים ועסקנות שבעולם, אפילו יותר מִפָּהָה, שכתר תורה עולה על כל הדברים.

וַיִּקְרַב אֶתְךָ וְאֶת פֶּל אַחֶיךָ בְּנֵי לִוֵי אֶתְךָ וּבִקְשָׁתֶם גַּם פְּהֵנָה (טז,י)
כותב 'בעל הטורים' במסורה ישנם ג' פעמים 'ובקשתם'. בפסוק שלנו: 'ובקשתם גם פהנה'. (דברים ד,כט)
:'ובקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת' וכן בירמיהו (כט,יג): 'ובקשתם אתי ומצאתם פי תדרשני בכל
לבבכם'. ולפרש את שלשתם הסביר הר"ק האדמו"ר רבי שמעון מלעלוב זי"ע כך: בשם הר"ק רבי דוד
מלעלוב זי"ע שאמר: דאלמלא ידע קורח שאפשר לעבוד את השי"ת במקומו ודרגתו בדיוק כמו שעבד הכהן
הגדול לפני ולפנים, אז לא היה בא לידי המחלוקת שלו על משה רבינו ע"ה, אלא שלא ידע מזה... ובאמת כל
אחד צריך לדעת זאת, ואל יאמר האדם אם הייתי במקום פלוני הייתי עובד את השי"ת ביתר שאת, אין שום
נפקא מינה בין ישיבה זו או אחרת, ובכל מקום אפשר ללמוד את התורה הקדושה ולעבדו בלבב שלם. וכבר
ידוע מה שאמר הר"ק מקאצק זי"ע על מה שאמרו חז"ל (אבות ב, ד): 'אל תאמר לכשאפנה אשונה, שמא
לא תפנה', שלא יאמר האדם לכשאפנה מדאגה פלונית או מטרדה פלונית אז אלמד תורה מתוך הרחבת
הדעת, שמא לא תפנה כיון שאפשר שדווקא בזה חפץ השי"ת שלא תפנה ותלמד מתוך אותם יגיעות והטרדות
שיש לך. ולכן צריך האדם בכל עת ובכל מצב לעבדו יתברך מתוך מצבו, ואל יחשוב לומר שבמקום אחר או
בשעה אחרת ילמד, וכנ"ל. ועל פי זה אפשר לפרש את המסורה: 'ובקשתם גם פהנה' קורח ביקש להיות הכהן
גדול, מפני שחשב שדווקא 'ובקשתם משם את ה' אלהיך' שרק משם אפשר לעבוד את השי"ת, אבל האמת
היא ש: 'ובקשתם אתי', אפילו מתוך הגלות ומתוך שפלות, גם משם אפשר לעבוד את השי"ת...

אם פמות פל האדם ימתון אלה (טז,כט)

יש להבין מדוע מתו קורח דתן ואבירם במיתה משונה זו, שנבלעו חיים באדמה, אלא שהמשנה באבות (ג,ב)
אומרת: "הוי מתפלל בשלומה של מלכות, שאלמלא מוראה, איש את רעהו חיים בלעו". וקורח דתן ואבירם
לא רצו בשום מנהיג כי אמרו (טז,ג): "כל העדה פלם קדשים ובתוכם ה' ומדוע תתנשא על קהל ה'". ז"א הם
כפרו באותה מלכות "שאלמלא מוראה, איש את רעהו חיים בלעו", ולפי שיטתם אם היתה מתבטלת המלכות,
היו מביאים למצב שיבלע איש את רעהו חי, על כן נענשו מידה כנגד מידה חיים (כלי יקר).

ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם (טז,לב)

מה הטעם שנענשו קרח ועדתו להבלע בתוך האדמה? אמר על כך ר' וולף מסטריקוב בדרך צחות:
משה רבנו הלא היה נמוך (קטן בעיניו) מכל אדם אשר על האדמה. והיינו שהיה מגיע ממש עד עפר, ובכל
זאת טענו נגדו (טז,ג): "ומדוע תתנשא על קהל ה'", זאת אומרת שאפילו מן ענווה שכזאת, להיות שפל עד
עפר, נחשבת היא בעיניהם לגאות והתנשאות. אם כן לא נשאר אלא לירד מתחת לפני האדמה ולכן: "ותפתח
הארץ את פיה ותבלע אתם" (זר זהב).

וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל (טז,לג)
נראה שהאותיות מתוך הקהל מיותרות. היה מספיק לרשום את הפסוק "וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה
ותכס עליהם הארץ ויאבדו", אלא בס"ד נראה לי לתרץ, רשום לנו מתוך הקהל – ניקח את האותיות שהם
"מתוך הקהל" – כלומר מילוי האותיות הא קוף הא למד – אותיות המודגשות שהם "מתוך הקהל" עולות
בגימטריה 'על כבוד' (כמספר 132), וזה לרמוז לנו שהסיבה שירדו קורח ועדתו שאולה, היה בגלל שלא
רצו לוותר על הכבוד שלהם !! ומכאן כמו שאומרת המשנה באבות (ד,כא): "הקנאה והתאווה והפבור
מוציאין את האדם מן העולם".

הודעה חשובה: כמה פעמים אתה אומר לעצמך, אני אקבל על עצמי בלי נדר ללמוד הלכה אחת ביום ואתה
לא עושה את זה, אז תן לנו לעשות את זה בשבילך, הלכה אחת קצרה אליך לפלאפון (ימי א-ו) בחינם, רק
שלח הודעה עם שמך המלא לנייד 054-6868199 (הלכות על פי פסקי מרן עובדיה יוסף שליט"א).

בע"ה זיווג הגון, בריאות פרנסה והצלחה: לשגיא בן מרים, עוז בן מרים, לירון בן פנינה,
אמיר בן פנינה, ענבל בת פנינה, הדר בת נילי, הילה בת אסתר, מורן בת רותי, אלכסי בן
אירנה, הדר בת ויויאן, רות בת אורלי רפואה שלמה: לציפורה בת מורוור, לציפורה בת
מרים, אורלי בת מלכה, אייל בן שרה, שי בן רחל, יחזקאל בן אידה, רבקה בת מסעודה,
אלכס בן רימה, יצחק יעקב בן יפה, אילן בן מסעודה. לעילוי נשמת: הרב יוסף שלום בן
אברהם אלישיב זצוק"ל, הרב ניסים טולדנו זצוק"ל, ארז בן חיה ז"ל, יוסף מיכאלשוילי בן
רפאל ז"ל.

הקמנו אתר בשבילכם (שיעורי תורה, עלונים): <http://shayolamot.weebly.com>